

Disney VAI'ANA

Dit is het verhaal van Vaiana, de avontuurlijke dochter van een machtig stamhoofd, en de ondeugende halfgod Maui. Je kunt met mij meelezen in je boek. Je weet dat het tijd is om de bladzijde om te slaan als je dit geluid hoort ♪.

Laten we beginnen!

‘In het begin was er alleen de oceaan. Tot het moedereiland verrees: Te Fiti. Met in haar hart de grootste bron van kracht aller tijden, de kracht om leven te scheppen. En Te Fiti deelde het met de wereld. In de loop der jaren gingen sommigen op zoek naar het hart, in de hoop dat als ze het hart bezaten, de kracht van de schepping in hun handen zou liggen.’

‘En op een dag, begon de dapperste van allemaal,
aan een reis over de grote oceaan om het te
veroveren. Hij was een halfgod van de wind
en zee. Hij was een krijger. Een plaaggeest.
Een gedaanteverwisselaar die van vorm kan
veranderen, met de kracht van zijn magische
vishaak. En zijn naam was Maui.’

In het dorp Motunui verzamelde een groep kleine kinderen zich rondom grootmoeder Tala, terwijl ze luisterden naar haar verhaal.

‘Maar zonder haar hart schudde Te Fiti op haar grondvesten en baarde een verschrikkelijke duisternis. Maui probeerde te ontsnappen, maar werd opgewacht door een ander die op jacht was naar het hart: Te Kā, een boze geest van aarde en vuur. Maui werd uit de lucht geslagen en is daarna nooit meer gezien. Zijn magische vishaak en het hart van Te Fiti gingen verloren in de zee.’

Grootmoeder Tala vertelde over een verschrikkelijke duisternis die zich over het land verspreidde. Haar woorden maakten de kinderen bang en ze barstten in tranen uit. Maar Vaiana, de dochter van het stamhoofd, was niet bang.

Grootmoeder vertelde verder. ‘Maar op een dag zal het hart gevonden worden door iemand die ver buiten ons rif zal reizen, Maui zal vinden, en hem over de oceaan zal voeren om Te Fiti’s hart terug te plaatsen en ons te redden.’

Op dat moment verscheen Chief Tui. Toen hij de kinderen hoorde huilen, probeerde hij ze gerust te stellen. ‘Niemand gaat voorbij het rif. Hier zijn we veilig. Er is geen duisternis, er zijn geen monsters.’

Terwijl Chief Tui de andere kinderen kalmeerde, sloop de jonge Vaiana weg naar het strand. Ze reikte naar een prachtige schelp aan de rand van het water toen ze zag hoe een stel grote zeevogels een babyschildpad aanvielen. Vaiana snelde de schildpad te hulp en hielp hem de waterkant te bereiken.

Plotseling wenkte de oceaangolven Vaiana. Giechelend stapte ze naar voren terwijl de oceaan met haar speelde. Vaiana volgde het water en raakte verder weg van de kust, toen ze plots een kleine, spiraalvormige steen vond. Ze had hem net opgepakt toen haar vader haar naam riep. ‘Vaiana!’

De oceaan zette Vaiana snel terug op de zanderige kust. Toen ze landde, viel de steen uit haar hand.

Tui tilde Vaiana op. ‘Jij wordt het volgende stamhoofd van onze mensen. En je gaat heel veel bereiken, klein visje van me.’

Vaiana pakte haar vaders hand en samen liepen ze terug naar het dorp. Achter hen viste grootmoeder Tala stilletjes en ongezien de halfbegraven steen uit het zand.

